

349.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 lipca 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydanego co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1923 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215), oraz na podstawie art. 6 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydanem co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 9), zmienionem częściowo rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 831), wprowadza się zmiany następujące:

1) ust. 2 § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za czynności związane ze stwierdzaniem kwalifikacji, potrzebnych do wykonywania zawodu żeglarskiego, pobiera się takse egzaminacyjną w wysokości 30 zł od ubiegających się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami z własnym napędem mechanicznym, albo statkami lub łodziami bez takiego napędu o nośności ponad 100 tonn, a w wysokości 10 zł od ubiegających się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami bez własnego napędu mechanicznego o nośności 100 tonn lub mniejszej. Taksa egzaminacyjna przypada członkom komisji w równych częściach i powinna być wpłacona gotówką do Kasy Skarbowej na rachunek Ministerstwa Komunikacji. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na uiszczenie taksy egzaminacyjnej ratami, a w przypadkach stwierdzonego ubóstwa ubiegającego się o patent żeglarski, zwolnić go zupełnie od uiszczenia tej taksy.”;

2) w § 5 ust. (1) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„zaświadczeniem o nienotowaniu w rejestrze skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości;”;

3) w § 5 po ust. (1) dodaje się nowy ustęp, oznaczony w kolejności jako ust. (2), o następującem brzmieniu:

„Osoby, ubiegające się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami bez własnego napędu mechanicznego o nośności 100 tonn lub mniejszej, wolne są od obowiązku przedstawienia dowodów, wymienionych w ust. (1) p. 1) lit. c) i d), powinny jednak wykazać się dowodem odbycia co najmniej 2-letniej pracy w zawodzie żeglarskim oraz umiejętnością czytania i pisanja po polsku”.

Dotychczasowe ustępy (2), (3) i (4) § 5 otrzymują kolejną numerację (3), (4) i (5).;

4) w dotychczasowym ust. (2) § 5 wyrazy: „wymienione w poprzednim ustępie” zastępuje się wyrazami: „wymienione w ust. (1)”;

5) w § 6 dodaje się drugie zdanie o brzmieniu następującem:

„Osoby, wymienione w § 5 ust. (2), wolne są od obowiązku dołączania do podania życiorysu, napisanego własnoręcznie”;

6) ust. 2 § 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Osoby, wymienione w § 12 ust. (1) pkt. a) i b), tracą uprawnienie do otrzymania patentu żeglarskiego bez poddania się egzaminowi w celu stwierdzenia kwalifikacji zawodowych, jeżeli nie wniosą podania o patent żeglarski do dnia 31 grudnia 1940 r.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

350.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 10 lipca 1935 r.

o wysokości i sposobie uiszczania opłat za badanie i stemplowanie wytwornic acetylenowych oraz za badanie urządzeń zabezpieczających.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzorze nad zbiornikami pod ciśnieniem (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 234) oraz w związku z § 20 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty za badanie i stemplowanie wytwornic acetylenowych oraz za zbadanie urządzeń zabezpieczających ustala się w następującej wysokości:

I. za badania wstępne:

a) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej (jednej wielkości)	Zł	40.—
za tę samą konstrukcję wytwornicy, lecz innej wielkości— od każdej następnej wielkości	„	20.—
b) jednej konstrukcji urządzenia zabezpieczającego (jednej wielkości)	„	10.—
za tę samą konstrukcję urządzenia, lecz innej wielkości — od każdej następnej wielkości	„	5.—
c) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym (jednej wielkości)	„	50.—
za tę samą konstrukcję wytwornicy wraz z urządzeniem zabezpieczającym, lecz innej wielkości — od każdej następnej wielkości	„	25.—

II. za badania wstępne i badania w ruchu:

a) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej, o ładunku karbidu do 2 kg	Zł	100.—
--	----	-------

jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej, o ładunku karbidu ponad 2 kg do 10 kg	Zł	200.—
jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej, o ładunku karbidu ponad 10 kg	"	250.—
za tę samą konstrukcję wytwornicy, lecz innej wielkości— od każdej następnej wielkości	"	40.—
b) jednej konstrukcji urządzenia zabezpieczającego (jednej wielkości)	"	60.—
za tę samą konstrukcję urządzenia, lecz innej wielkości — od każdej następnej wielkości	"	10.—
c) jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym, o ładunku karbidu do 2 kg	"	160.—
jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym, o ładunku karbidu ponad 2 kg do 10 kg	"	260.—
jednej konstrukcji wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym, o ładunku karbidu ponad 10 kg	"	310.—
za tę samą konstrukcję wytwornicy wraz z urządzeniem zabezpieczającym, lecz innej wielkości — od każdej następnej wielkości	"	50.—

Jeśli przedstawiono do badania wytwornice tej samej konstrukcji, lecz różnych kategorii, w zależności od wielkości ładunku karbidu, wówczas za pierwszą wytwornicę opłata wynosi średnią arytmetyczną z opłat, ustalonych dla tych kategorii.

III. za badanie wytwornic w myśl § 19 (przepisy przejściowe) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741):

jednej wytwornicy acetylenowej wraz z urządzeniem zabezpieczającym	Zł	50.—
za każdą następną wytwornicę wraz z urządzeniem zabezpieczającym w tem samym miejscu badania i u tego samego właściciela	"	20.—

IV. za ostemplowanie wytwornic acetylenowych, dopuszczonych do użytku w myśl § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1934 r. o budowie i stanie technicznym wytwornic acetylenowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 741):

jednej wytwornicy acetylenowej	Zł	15.—
--------------------------------	----	------

za następne cztery wytwornice tej samej konstrukcji i tej samej wielkości po	Zł	5.—
za dalsze wytwornice tej samej konstrukcji i tej samej wielkości po	"	3.—

V. Obniżone opłaty od następnych wielkości tej samej konstrukcji pobiera się za wytwornice lub urządzenia zabezpieczające, przedstawione rzeczoznawcy równocześnie z wytwornicą lub urządzeniem, których konstrukcja ma być dopuszczona do użytku.

§ 2. Opłaty ustalone w § 1 uwzględniają już diety i koszty podróży rzeczoznawcy.

§ 3. Wnioskodawca lub zgłaszający wytwornicę acetylenową bądź urządzenie zabezpieczające obowiązany jest uiścić rzeczoznawcy wyżej ustalone opłaty przed przeprowadzeniem badań oraz przed ostemplowaniem wytwornicy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

351.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 lipca 1935 r.

o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XV Międzynarodowym Targom Wschodnim, organizowanym przez Izbę Przemysłowo - Handlową we Lwowie w czasie od 31 sierpnia do 15 września 1935 r. włącznie.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na XV Międzynarodowych Targach Wschodnich we Lwowie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samymi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru ani samo wystawienie wynalazku lub wzoru na XV Międzynarodowych Targach Wschodnich we Lwowie, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na XV Międzynarodowych Targach Wschodnich we Lwowie, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi, określone §§ 1 i 2